

KULIN BORBÁLA

A távolságról

*„Hogy üres kép, játszi sugár,
Mit olyankor szeme lát,
Nem híd, amely összekötné
Földdel a menny kapuját!”
(Arany János: A gyermek és szívárvány)*

Istenem,
távolságunk végtelen mezejét belakták a testek.
Keringenek. Forgolódnak. Hemperegnek.
Vagy csak illatoznak, mozdulatlanul, mint a mák.

Néhányukat megszerettem, mert rád
hasonlítanak. Vonzásuk émelyít.
A szédülettől hogyan szabaduljak?
Káprázat vagytok, bálványimádás
minden hozzátok intézett beszéd
– hajtogatom,
és közben fogalmam sincs,
hogy szerelmet a bőrről,
házról a hazát,
keresztfáról az élet
hogyan kell lefejtteni.